

ת"פ 27470/08/14 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד ציון כהן

בית משפט השלום בירושלים

25 דצמבר 2016

ת"פ 27470-08-14 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

מדינת ישראל ע"י ענף תביעות ירושלים משטרת ישראל

המאשימה

נגד

ציון כהן ע"י ב"כ עוה"ד גבי טרונשוילי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם, יליד שנת 1940, תושב ירושלים, הורשע על פי הודאתו, שלא במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום הכולל שני אישומים.

על פי האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), זאת בשל כך שביום 02/04/14 סמוך לשעה 10:00, ברח' בית הדפוס 12 בירושלים סמוך לבניין בית המשפט לתעבורה (להלן: "**המקום**"), תקף הנאשם את א', עורכת דין במקצועה (להלן: "**המתלוננת**") אשר יצגה את הנאשם בהליכים אזרחיים וגרם לה לחבלה של ממש.

באותן נסיבות ניגש הנאשם אל המתלוננת, היכה בראשה באגרופו ודחף את גופה בידיו. כתוצאה ממעשי הנאשם, נפלה המתלוננת על עץ שהיה במקום ולבסוף על המדרכה.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת המטומה באזור הקוקסיס ורגישות בכתף השמאלית.

2. על פי האישום השני, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש בזדון לפי סעיפים 380, 192, 452 לחוק העונשין.

זאת בשל כך שביום 23/6/14, סמוך לשעה 8:30, במקום, שב הנאשם ותקף שלא כדין את המתלוננת בכך שהיכה אותה באגרופים בראשה. באותן נסיבות איים הנאשם על המתלוננת באמרו: "**זה הסוף שלך היום**". בהמשך, שב הנאשם ותקף את המתלוננת, בכך שבעט בה והפילה על הקרקע והמשיך להכותה בעודה שרועה על הקרקע. עוברי אורח עצרו את הנאשם מלהמשיך ולהכות את המתלוננת והאחרון שב ואיים עליה באמרו: "**לא מפריע לי לשבת בכלא, תוך יומיים אתם תראו אותי בעיתון**" וכן: "**אני לא אירגע עד שאהרוג אותך ותוך יומיים יראו את הגווייה שלך בעיתון**".

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, שהצריכו את פינויה באמבולנס לבית החולים, רגישות מעל acj, וכן cross, לכתף, רגישות בבסיס אגודל, סימן חבלה ורגישות בברך ימין, והמטומה סביב עין שמאל. כמו כן, שבר הנאשם במעשיו את משקפיה של המתלוננת.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם לגבי שני כתבי האישום עולה, כי הנאשם בן 76 נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים, גמלאי, מתגורר עם משפחתו בירושלים, בעל תעודת הוקרה מצה"ל על תרומתו בשירותו הצבאי ועבד רוב ימיו כנגר עד יציאתו לגמלאות.

בשנת 2005 שכר את שירותי המתלוננת, בשל פרידתו מאשתו ותביעת מזונות שהוגשה על ידה כנגדו.

בין הנאשם למתלוננת התגלעו חילוקי דעות באשר לתשלום שכר הטרחה וכן באשר לטיב הייצוג, בעטיים הגישה המתלוננת תביעה לבית המשפט לתביעות קטנות. בית המשפט פסק כי מוטל על הנאשם לשלם למתלוננת את הפערים בתוספת הפרשי הצמדה וריבית. כל המתואר עורר בנאשם רגשות קשים של כעס ואכזבה.

4. תסקיר שירות המבחן מתאר חוסר יציבות באשר לנטילת האחריות למעשיו כאשר לרגעים קיבל אחריות והביע צער וחרטה ולרגעים התקשה בקבלת האחריות וחווה עצמו כקורבן. במסגרת הליך פלילי זה הופנה הנאשם לאבחון במש"ה ומסקנת הועדה הייתה כי הוא כשיר לעמוד לדין.

קצינת המבחן התרשמה ממסוגלות חלקית להבין מצבים חברתיים מורכבים, ממוגבלות קוגניטיבית, מחשיבה קונקרטיית המושפעת ממצב רגשי, מסף תסכול נמוך וקושי בוויסות רגשי.

5. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום סברה קצינת המבחן כי מדובר באדם בעל אחריות כלפי בני משפחתו ופרנסתם, בעל תפקוד תקין, ללא הרשעות וניכר כי ההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווה גורם מרתיע. צוין כי העבירות בוצעו על רקע יחסים מורכבים עם אשתו כאשר כיום, לעומת זאת, אלו מתגוררים תחת קורת גג אחת. כל אלו מהווים להערכתם גורמי סיכוי לשיקום. מאידך התרשמותם מאדם בעל קושי בוויסות דחפים במצבי דחק עם הנמכה קוגניטיבית ואשר להערכתם במצבי קיצון עלול לפעול באופן תוקפני ובכך מתקיים גורם הסיכון להישנות העבירות.

6. שירות המבחן המליץ כי לאור מצבו הבריאותי, גילו המבוגר ומצבו הייחודי הרגשי, עונש של שירות לתועלת הציבור יהווה עבורו עונש חינוכי שיש בו בכדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות באמצעות תרומה לחברה. השירות מעריך כי הוא יתקשה לעמוד במסגרת של מאסר בפעל או עבודות שירות והמלצתו הינה להוסיף ענישה המשלבת העמדת גבולות כמאסר על תנאי.

חוות דעת הממונה

7. הממונה על עבודת שירות בתי הסוהר הגיש את חוות דעתו בה קבע כי בשל בדיקה רפואית שנערכה לנאשם הוא אינו מסוגל לעבוד כלל, עקב מצבו הבריאותי ועל כן אין באפשרות הממונה להמליץ על השמתו במסגרת עבודות

שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

8. ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לנזק שנגרם למתלוננת - חבלות רבות בגופה והמטומה סביב עינה ובנוסף גם שבירת משקפיה. נזקים אלו משקפים ערכים מוגנים של שמירה על גופו, בטחונו ושלווה נפשו של האדם. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם נפרד לכל אירוע ומצטבר האחד אל השני, באישום הראשון נע המתחם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות של 18 חודשים ובכתב האישום השני המתחם הכולל את סך כל העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר.

המאשימה טענה כי שירות המבחן שקל אך ורק את הנסיבות האישיות של הנאשם מבלי להתייחס לאינטרס הציבורי שנפגע. המסר, לטענתה, צריך להיות ברור וחד משמעי באמצעות ענישה מרתיעה והינו חומרתה של עבירת תקיפה המתבצעת בשל חילוקי דעות.

על כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס.

9. ב"כ הנאשם טען, כי לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו בהזדמנות הראשונה, שכן כבר בחקירתו הראשונה במשטרה, הודה ונטל אחריות על מעשיו. מדובר באדם בן 77 נעדר עבר פלילי ולו זאת הפעם הראשונה בחייו שהוא עומד לדין. הנאשם פעל מתוך מצוקה וחוסר מסוגלות להתמודד עם הסיטואציה אליה הוא נקלע והוא מצר על כך. לטענתו ישנו אף מעין "אשם תורם" בהתנהלות המתלוננת כלפי הנאשם.

אמנם, טוען ב"כ הנאשם, באבחון שנערך לנאשם נמצא כי הוא כשיר לעמוד לדין אך בד בבד מפנה בא כוחו לכך שהתרשמות חברי הועדה הייתה כי הוא מתפקד ברמה גבולית.

ב"כ הנאשם הציג מסמכים רפואיים אודות המחלות הרבות מהן סובל הנאשם ומפנה אף לחו"ד הממונה בה נרשם כי הנאשם סובל מדמנציה-התחלה של אלצהיימר. לדבריו, המתחם בשני האירועים מתחיל ממאסר מותנה וכעונש מקסימאלי מגיע לחודשי מאסר ספורים בפועל. לאור מצבו הבריאותי ולקיחת האחריות, מבקש הסניגור להטיל עונש בתחתית מתחם זה.

10. לאחר שהוזנה כדין טען הנאשם, כי לא נגע במתלוננת, לא היכה אותה ולדבריו אין אישורים רפואיים על נזק כלשהו.

מתחם העונש ההולם:

11. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. עבירות התקיפה - תכליתן הגנה על הערך של שלמות גופו של האדם, מהחשובים במארג הערכים החברתי. בנוסף הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הוא חמור יותר, מעשי אלימות ככלל פוגעים באוטונומיה של קורבן העבירה, בתחושת הביטחון שלו ובכבודו. עבירת האיומים באה להגן על שלווה הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בנוסף, מגינה עבירה זו בעקיפין על ערך האוטונומיה של האדם וחופש הפעולה והבחירה שלו.

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, וכן באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, כאשר העבירות לעיל מבוצעות כלפי עורכת דינו של הנאשם החומרה הינה ביתר תוקף.

המעשים בוצעו על רקע חילוקי דעות שנתגלעו ויש בהם נזק של פגיעה בערך חברתי נוסף והוא היכולת של עורך הדין לייצג את לקוחו ללא מורא ובמקרה דן ללא מורא אף מהלקוח שלו עצמו.

כאשר מדובר במחלוקת על רקע טיב הייצוג, יש לנקוט בענישה מרתיעה כלפי לקוח הנוקט באמצעים אלימים כלפי מייצגו. בחברה שבה עורך הדין מוקף בנאמנויות צולבות, אל לו לעורך הדין להימצא במצב בו הוא יחשוש מייצגו באופן שלא יהלום את דרישת לקוחו, וזאת מפחד מתקיפה.

14. לאור האמור ועל פי סעיף 40' לצד הרתעת הנאשם שקלתי גם את הצורך בהרתעת עבריינים נוספים מלבצע עבירה הפוגעת בחברה בכלל ובעורכי הדין בפרט.

יש לראות בחומרה גם את העובדה כי הנאשם חזר ותקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות באותו המקום.

15. באשר לשאלה האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים, עפ"י מבחן הקשר ההדוק שאומץ בדעת

הרוב בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** מצאתי כי במקרה שלפני, היות ומדובר ברצף אירועים שהתרחשו בתקופה של כחודשים וחצי, בנסיבות דומות, באותם מעורבים, והאינטרס החברתי המוגן הוא זהה, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

לאחר ששקלתי את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערכים המוגנים, את מידת הפגיעה

בהם ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות אלו בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים:

16. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע

העבירה, כאמור בסעיף 40 יא לחוק העונשין.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם שקלתי את גילו של הנאשם, את מצבו הבריאותי כפי שבא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ואת היותו נעדר עבר פלילי.

הודאתו המידית במשטרה אף היא נשקלה ולעומת זאת עומדים לחובתו דבריו של הנאשם בעת הדיון בהם הראה כי אין הוא לוקח אחריות על מעשיו אלא מכחיש שכלל תקף את המתלוננת.

17. נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר בפועל, הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום **15.2.17** בשעה 8:00 בבית המעצר במגרש הרוסים, ירושלים.
2. שישה חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות, ובכלל זה עבירת איומים.
3. פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים שווים החל מיום 15.1.17 ובכל 15 לחודש שלאחריו.
4. קנס בסך 2000 ₪ או מאסר של 30 יום תחתיו, הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים החל מ-15.1.17 ובכל 15 לחודש שאחריו.

העתק ישלח לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 25 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עוה"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עו"ד גבי טרונשילי.